

Lectorium Rosicrucianum
Međunarodna škola zlatnog ružina križa

Uvodno pismo br. 2

Uvodno pismo br. 2 Moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta

U prvom pismu iznijeli smo neke misli o smislu života i shvaćanjima koja o tomu ima Međunarodna škola Ružina križa. Napori Ružina križa mogu se slijediti tisućljećima unatrag i spajaju se kao članci jednoga lanca. Svjetlo neprestano zove ljude da bi uštinilo svjesnom stvarnu svrhu života. Smisao našega zemaljskoga postojanja jest uzdizanje u prvobitno, povratak u kraljevstvo svjetla, u Božje kraljevstvo.

Kada čovjek postane svjesnim svoje individualnosti i time svoje usamljenosti, pokušava se priključiti zajednicama koje djeluju na razini ove prirode. U tomu svjetlu moramo gledati i seobe naroda u staro doba i silovita premještanja naroda u novo doba. Ali uvijek je to riskantna odluka – napustiti prebivalište i odseliti u nepoznatu sredinu.

I u školi Ružina križa Lectoriumu Rosicrucianumu govorimo o odlasku u potpuno drugu zemlju, u “kraljevstvo koje nije od ovoga svijeta”! Mnogi znaju tu izreku. Međutim, predodžba koju pojedinac ima o tomu “drugomu svijetu” najčešće ne odgovara zbilji. Ali prije nego čovjek mogne početi tražiti taj “drugi svijet”, mora spoznati onaj u kojemu živi. Mi doduše vjerujemo da imamo sliku ovoga svijeta i da poznajemo ovaj život, ali nismo li stalno prisiljeni korigirati tu sliku? Naša slika svijeta mijenja se u skladu sa spoznajama znanosti. Pored toga, ona ovisi o našoj starosti, o našem karakteru te čak i o našem raspoloženju. Danas je ovako, a sutra već drukčije.

To je razlogom zašto u svijetu postoje tolike ideologije. Pomislite pritom na mnoge religijske, filozofske i političke pravce. I svatko je uvjeren da je njegov pravac jedini pravi izbor. Ali kada nešto ima tolike suprotnosti, tada to ne može biti apsolutno. Apsolutne su ipak samo one stvari što stoje iznad svijeta i njegova poretka; one stvari, zbog kojih se više ne prepire i ne diskutira.

Kao što postoji nesavršeno, tako mora postojati i savršeno. A to savršeno, apsolutno postoji! “Moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta”! Takav svijet sam proizlazi iz Božje ideje i njome je objašnjiv.

Kao legenda o ?ovje?anstvu prenosi nam se da je dio božanskoga ?ovje?anstva zloupotrijebio slobodnu volju i time se sam stavio izvan Božjega poretka. Tako je od skladnoga božanskog ?ovjeka nastalo bi?e koje živi izme?u suprotnosti, koje je bacano iz jedne u drugu krajnost; bi?e koje želi dobro, a stvara zlo.

Nakon što je adamitsko ?ovje?anstvo dozvalo u život svijet suprotnosti, tonulo je sve dublje, stubu po stubu.

Kao što ?ovjek u vanjskomu pojavnomu svijetu sije?e šume, truje rijeke i zaga?uje atmosferu s industrijskim dimom i ispušnim plinovima automobila i zrakoplova, tako je i prvobitne ?iste etere svoga svijeta misli zatrovao sme?em suvremene civilizacije. Postao je zarobljenikom vlastitih stremljenja.

Glavno je obilježje dijalektike, svijeta suprotnosti, da tu ništa nije trajno, da je to neprestano kruženje – svaki po?etak neopozivo vodi kraju, a svaki kraj tjera novomu po?etku. Tako ?ovje?anstvo ve? mnoga tisu?lje?a putuje “gore” i “dolje” ovim dijalekti?kim svijetom: od ro?enja k smrti i od smrti k ro?enju i ne može prekora?iti te granice. Kod pažljivijega promatranja to je neizreciva patnja koja se odvija izme?u ta dva pola.

Što gori i ne?istiji postaju uvjeti u ovomu životnom polju to bezobzirnije pojedinac pokušava ostvariti svoje egocentri?ne težnje i osigurati svoj udio u tobožnjemu posjedovanju sre?e. Strah je postao njegovim pratiteljem na putu od kolijevke do groba pa i dalje ...

Strah od ?ega? Strah da ?e u toj lu?a?koj životnoj borbi biti nadmašen, strah od utvara siromaštva, nevolje, bolesti i smrti. Ali najve?i je ?ovjekov protivnik ?ovjek sam i stoga on najviše strahuje od neizmjerne praznine – samo?e u samom sebi. Od toga propada sve više ljudi.

A bezbrojni koji se sunovra?uju u opojnost zadovoljstava, ?esto se predaju alkoholu, drogama i drugim porocima, ne zato što su loši, ve? samo da bi u sebi ugušili trajni nemir. Oni ne znaju “što služi njihovu miru”, što nedostaje njihovoj osobnosti. Ne znaju da su bi?a koja izvorno bijahu od Boga, ali da vegetiraju odvojeni od prvobitnoga života.

Velike svjetske religije nau?avaju da je ?ovjek na po?etku još bio potpuno povezan sa svojim izvorom, apsolutnim, s Bogom. Kada je tu vezu izgubio, postao je podijeljenim bi?em, koje nije moglo živjeti ni u ovomu od Boga odvojenomu svijetu, ni u svojoj negdašnjoj svjetlosnoj domovini.

Jedna od posljedica jest da se iza svjetskih doga?aja vidi Bog koji se ljuti i kažnjava. Postoje mnogi ljudi koji misle da ?e biti kažnjeni za svako kršenje božanskih zakona protiv kojih su se navodno ogriješili. Te ih kazne nakon smrti o?ekuju na onoj strani; jer im je re?eno da ?e ondje položiti ra?une i dobiti ili vje?nu nagradu ili vje?nu kaznu, dakle, da ?e do?i ili u tzv “nebo” ili u tzv. “pakao”.

Pa kako uistinu stoje stvari s onom stranom? To onostrano podru?je prema shva?anju Ružina križa, jest podru?je mrtvih, a nipošto kraljevstvo Svjetla, prvobitno Božje kraljevstvo. To je samo druga polovica našega svijeta. Ondje ?ovjek provodi vrijeme što je nakon odlaganja

materijalnoga tijela potrebno da se potpuno razgrade njegova finotvarna tijela, da bi nakon toga mikrokozmos, cjelokupni ?ovjekov sustav, opet mogao primiti novu osobnost u materijalnomu podru?ju. (U jednom od sljede?ih uvodnih pisama bit ?e više rije?i i objašnjenja o osobnosti, o finotvarnim ?ovjekovim tijelima i njihovu postanku. Za sada je dovoljno ustvrditi da su ova i ona strana dvije polovice jednoga u sebi zatvorenoga svijeta).

Na ovomu svijetu ?ovjek sakuplja mnoga bolna iskustva, sve dok ne do?e do spoznaje svoga stvarnoga stanja. On misli da živi, a u stvari samo opstoji u nužnom poretku, koji je stvoren da bi na temelju svojih iskustava kona?no odlu?io ponovno se vratiti u božanski O?ev dom, u svoje iskonsko životno polje.

Ali u stanju svoga prirodnoga ro?enja ?ovjek ne može na?i taj put spasenja i stoga mu se približavaju pomo?nici iz Božjega svijeta, u kojemu postoji samo jedan zakon – zakon ljubavi i služenja. Iz njihove sredine povremeno se pojavljuju u?itelji ?ovje?anstva, koji palim Božjim sinovima donose jedinu istinu iz onoga kraljevstva koje nije od ovoga svijeta, u?e?i ih koje zahtjeve moraju ispuniti da bi mogli stupiti na put povratka.

Sada se name?e pitanje: želi li još ?ovje?anstvo stupiti na taj put povratka i može li još uop?e prepoznati njegovu neophodnost? Najve?i dio ?ovje?anstva to bez sumnje više ne može. Ipak, znamo da upravo u današnje vrijeme postoje nebrojeni ljudi, koje unato? sadašnjem blagostanju pritiš?e unutarnji nemir. Ti ljudi traže svoje životno ispunjenje u najrazli?itijim pravcima.

U skladu s vje?nim zakonom ljubavi, Lectorium Rosicrucianum obavlja zada?u, koja je u tomu da Univerzalnim u?enjem prenosi “ne-iskrivljenu” spoznaju. Pri tome se svakomu ?ovjeku prepušta sloboda odluke ali istovremeno i odgovornost.

I vi imate slobodu odlu?ivanja. Ako osje?ate da u našem svijetu nešto iz temelja nije dobro, ako naslu?ujete da, pored nama poznatoga svijeta, mora postojati još jedan drugi svijet, onda vam Škola Ružina križa može biti od velike koristi pri vašemu stremljenju za “Kraljevstvom koje nije od ovoga svijeta”.